

Z Doupěte (a nedejbože nanejvýš odtud!) si možná pamatujete na inženýra Navrátila, jehož [marné tázání vědeckých nebes](#) už dozajista vehnalo slzy do očí desítkám a stovkám lidem, kteří měli to pozhánání stát se svědky jeho zoufalého zápasu o Pravdu. Slzy do očí, pravda, zřejmě z jiného důvodu, než by si pan Navrátil přál, to však jistě jeho boji nikterak neubírá na legitimitě a tím spíše intenzitě. Být géniem je už tak prokazatelně prokletý osud, být však k tomu nepochopený, to je přímo na mašli (většina nepochopených géníů však z nevysvětlitelných důvodů volí pobyt v blázinci). Pan Navrátil se zjevně léta snaží o cosi velikého, čemu zřejmě obyčejný smrtelník nikdy nemůže rozumět, o to víc si však zaslouží úctu jeho nezměrná energie, kterou je schopen věnovat psaní víceméně nepochopitelných traktátů do všech světových stran (v tomto rysu se podobá profesionálním publicistům, těm však chybí ono až nábožné vytržení). K mému velikému zděšení jsem se včera ocitl na seznamu Vyvolených, kdož mají panu Navrátilovi pomoci na cestě k osvícení světa. Opravdu si nejsem jistý, jestli to není chyba - mám v sobě vůbec dost sil, dost odpovědnosti k přijmutí takového úkolu? Navíc, octinuvši se na stejném seznamu s kanceláří prezidenta republiky, Úřadem vlády, Parlamentem ČR, prakticky všemi významnějšími vědci u nás i v širokém zahraničí a Pavlem Houserem ze Scienceworldu, cítím se poněkud zaskočen a v rozpacích. Něco mě však při pokusu o přečtení [dopisu inženýra Navrátila](#) přece jen napadlo. Je jistě obtížné zpochybňovat teorii všeho, navíc, když ještě neexistuje. Co takhle zkusit novou teorii vymyslet, ať jsme trochu konstruktivní? Když to jde vědcům z AV, co by to nešlo nám, že ano. Chcete to však začít schůdnými kousky. Hm... Co třeba taková teorie ničeho? Ne, to by neprošlo, je to příliš nihilistické... Nebo Teorie Na Dvě Věci? To už by mohlo mít u vědeckých autorit úspěch. Přinejmenším jde o teorii, jejíž autentičnost panu Navrátilovi nikdo upírat nebude. Jistě se to v ní bude hemžit Velveličinami, kompresí skutečnosti a rovnicemi "A krát zákon-pravidlo=bůh = Velvesmír," "NIC x VSECHNO = 1 na druhou" či dokonce "časoprostor x hmota = m l h a." Do té doby nezbyvá, než čekat na prozření všech kapacit světa, protože já rozhodně se svým skromným vzděláním nejsem ten pravý čtenář takto náročných textů...

[Diskuse](#) (počet příspěvků: 0) [Trvanlivý odkaz](#)

Název: Bůh není bytost

Datum: 14.01.05 19:47

Autor: [Navrátil Josef](#)

Bůh

Donedávna jsem měl coby atheista představu, že >bůh< (nebiblický) je vlastně ona hledaná sjednocená teorie, ona hledaná univerzální rovnice – v matematické podobě, neb matematika je zrcadlem přírodě ; bůh že je pravidlo = zákon pro chování vesmíruže vesmír A nemůže "sám o sobě" existovat bez >zákonu<, bez „pravidla p“ ; že : A krát "p" = existence.

Napadlo mě dnes, že by Bůh mohl být nejen ten Zákon sám o sobě, ale že by to mohla být "realita", která se také vyvíjí....podobně jako hmota. Hmota –všechna– byla na počátku spuštění času (okamžik zvaný big-bang) ve formě záření – fotony a pak se zesložňovala. Vždy se zesložňují v chodu času-stárnutí vesmíru menší a menší a menší množství z té původní sumy. Čím je hmota složitější tím jí je méně. Proces zesložňování se oná stylem posloupnosti změn symetrií v asymetrie a naopak, přičemž by se dal hodnotit vývoj složité hmoty a tím právě té živé – DNA aj. podle schémátka $x \cdot y = 1$ což opakují znamená, že kvalita krát kvantita je konstantní, tedy, že čím je ve vesmíru z jeho celkové sumy hmoty „kus“ kvalitnější-složitější, tím ho je stále méně a méně a ...a ta mě napadlo :I Bůh - Zákon by mohl být nikoliv nadpřirozený, všemocný, vševědný, ale přirozený stav v „posloupnosti vývoje zákonů“, který se vyvíjí tj. že i On se zesložňuje, vyvíjí se, zesložňuje se jeho stav jednoduché formy Prvního Počátečního Pravidla na nějakou složitou funkci-kombinační soubor pravidel „na vrcholu pyramidy“ třebas do šroubovice DNA....Pak by mohl být >bůh< uvnitř nás...v každém z nás... je – existuje jako "složitě pravidlo-matematický software" (i v počítačích jsou z jednoduchých pravidel vygenerovány s l o ž i t é abstraktní „Pravidlo-útvary“, algoritmy ap. a ty se činí-dějou skoro sami.).

Bůh by tedy mohla být realita složitá, v nás, jako "zrcadlo“ univerzálního pravidla-zákona-rovnice v přírodě, kterou hledáme. Takže >bůh< nám nenařizuje, není to bytost, neřídí náš život, nehlídá naše činy,....ale je-li jakýmsi "zhuštěným ušlechtilým zhmotněným zákonem“, pak >bůh< "se stává“

vědomím, svědomím a integrovaným chováním naší bytosti, nás samých ; integrace propojených kombinací systémových pravidel v mozku a v DNA a ve veškeré chemii a biologii, nás jako >náš bůh< nehlídá coby vnější činitel, cizí nadbytočný, ale hlídá nás tím „že se hlídáme my samy v sobě“ – svědomí aj. Bůh není "osoba" mimo nás, ale my-hmota složitá a On-Zákon interagujeme...a vzájemně se ovlivňujeme.

Atd....

j_navratil@volny.cz

Hypotéza o dvouveličinovém vesmíru

3. 5. 2005 Svět vědy

Martin Petrásek

Autor popise originální dedukce z oblasti fyziky laika Josefa Navrátila z Děčína, s nimiž se obrací např. na **AV ČR**.